

הזה, ויש מי שירש רוח מאותו העוף שהוא נער, ששמו בשם רבו, ויש מי שירש רוח מלמטה של הארץ, כמו שאמר קהילת מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבכמה היוצרת היא למטה לאرض.

תקון שבעה וארביעים

בראשית, ברא שית, וזה היום הששי, שנאמר בו ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, כאן שלשה אמנים שניים. אף אחד הוציא מאורות ביום הרכיעי, שהיו תלויים ביום הראשון שנאמר בז אור, האמן השני הוציא את שרש המים, זהו שבחות ישרצו המים, וזה היה תלוי ביום השני שנאמר בו מים, זהו שבחות יהי רקיע בתוך המים. כאן מים ובכאן מים. האמן השלישי הוציא מים וורעים) בנגד היום השלישי, שעבים ורעים) שנאמר בו תראש הארץ דشا עשב מורייע זרע למינего, ונאמר ביום הששי פרו ורבו ומלאו את הארץ. מה זה ומלאו את הארץ? אלא אותה שBITה יבשה ביום השלישי, נאמר אכן ומלאו את הארץ, וזה שבחות מלא כל הארץ בבבדו, וזה ברוך שם קבוע מלכותו לעולם ועד. קדוש קדוש יהו"ה צבאות" את הארץ בצלמו.

אליה"ם את הארץ בצלמו.

מהאי עוף, ואית מאן דירית רוח מההוא עוף דאייה נער, שמיה בשם רביה, ואית מאן דירית רוח מלטה דארעא, פמה דאמר קהילת (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבכמה הירדת היא למטה לאرض.

תקונא שבע וארביעין

בראשית ברא שית, ורק יומא שתיתאה, דאמבר ביה (בראשית א לא) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, הכא תלת אומניין תנינין, אומן חד אפיק נהוריין ביומא רביעאה, דהו מלין ביומא קדמאת דאמבר ביה אור, אומנא תניננא אפיק ריחשא מפיא, הדא הוא דכתיב (שם ס) ישרצו המים, ורק תהה מליא ביומא התניננא, דאמבר ביה מים, הדא הוא דכתיב (שם ס) יהי רקיע בתוך המים, הכא מיא והכא מיא, אומנא תליתאה (אפיק שעבורו) לקלבל יומא תליתאה, דאמבר ביה (שם יא) פרשא הארץ דsha עשב מזריע זרע למינego, ואמבר ביומא שתיתאה (שם כח) פרו ורבו ומלאו את הארץ, Mai ומלאו את הארץ אלא היה דהות יבשה ביומא תליתאה, אמבר הכא ומלאו את הארץ, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ו) מלא כל הארץ (דף גב עב) קבוע, ורק ברוך שם קבוע מלכותו לעולם ועד, קדוש קדוש יהו"ה צבאות (ישעיהו ו), לקלבל יקוו המים

פתחת השמים אל מקום אחד (בראשית א ט) ותראה היבשה, לקלבל מלא כל הארץ קבוע. ביומא שתיתאה אתקנו שית דרגין דקרים, וביה אטררי אדם בצלמו, דאייה מיקן לשבת על הכסא, הדא הוא דכתיב (שם כ) ויברא אלהי"ם את הארץ בצלמו, וכאן שמי מוצאות, אחת - נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, והשניה - ויברא פקדמותנו (שם כ), והניננא ויברא אלהי"ם את הארץ בצלמו.

נעשה אדם, זו מצוה למול את הגר, להיות בצלמו במלחת הערלה, בדמותנו בפריעה, ואמ שומראות הברית בשניהם, הוא בצלמו פרמותנו, ואם לא לא. ואם מקים זכור ושםור בשפט, הוא בצלמו פרמותנו, ואם לא לא, ואין לו חלק בزرע ישראל, ואם מיחד את הקדוש ברוך הוא פעמים בכל יום בקריאת שם מע ביום ובלילה, הוא בצלמו פרמותנו, ואם לא לא, ואם הוא בצלמו פרמותנו, ואם לא לא, ואם הוא מHIGH מHIGH תפלין של ראש בכל يوم, שהם כנגד זכור ושםור, הוא בצלמו פרמותנו, ואם לא לא, ואם הוא מקים יבום וחיליצה הוא בצלמו פרמותנו, ואם לא לא, והപל באחבה ויראה של הקדוש ברוך הוא.

עוד, נעשה אדם בצלמו בדמותנו, למי אמר אתה זה (עליה)? לאו הם הפלאלכים שمبرכיהם ומקדשיהם אט הקדוש ברוך הוא למעלה בכל יום בברוך וקדוש קדוש קדוש. זהו שבתו וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש. ומניין לנו שمبرכיהם אותו? אלא בשושואלים אלה מקום בבודו להעריצו, אומרים ברוך בבוד יהו"ה מקומו (וחזקאל ג יב). ואנו לקלליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך בבוד יהו"ה מקומו.

והם אומרים על ישראל נעשה אדם בצלמו בדמותנו. בצלמו, שמקדשים את הקדוש ברוך הוא כמו שפראני, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש קדוש, לעומתם משבחים ואומרים ברוך בבוד יהו"ה מקומו, ועוד למעלה נעשה אדם, פאן נכללו כל המספרות,

נעשה אדם, דא פקידא למגוז ית גיירא, למחיי בצלמו בגזרו דערלה, בדמותנו בפרעה, ואם נטיר אותן ברית בתרויהו איהו בצלמו בדמותנו ואם לאו לאו, ויאו אית ליה בצלמו פרמותנו ואם לאו לאו, ולאו אית ליה חילקה בזרע ישראל, ואם מיחד לקידשא ברייך הוא פרין זמני בכל יומא בקריאת שם מע ביממה ובليلיא איהו בצלמו פרמותנו ואם לאו לאו, ויאו אית ליה דקידשא בכל מנה תפלין דיד ותפלין דקידשא בכל יומא דאיןון לך כל זכור ושםור איהו בצלמו פרמותנו ואם לאו לאו, ויאו איהו מקים יבום וחיליצה איהו בצלמו פרמותנו ויאו לאו לאו, וככלא ברחמייו וڌילו דקידשא ברייך הוא.

ועוד נעשה אדם בצלמו בדמותנו, למאן אמר דא (עליה), לאינו מלאכיא דמברכין ומקדשין לקידשא ברייך היא לעילא בכל יומא בברוך וקדוש קדוש קדוש, הדא הוא דכתיב (ישעה ו) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, ומגןון דמברכין ליה, אלא כד שאlein איה מקום בבודו להעריצו, אמרין ברוך בבוד יהו"ה מקומו (חויקאל ג יב). ואנו לקלליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך בבוד יהו"ה מקומו.

לאינו אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמו בדמותנו (בראשית א כ) בצלמו דמקדשין לקידשא ברייך הוא פמה דאoki מנא, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, בדמותנו לעומתם משבחים ואומרים ברוך בבוד יהו"ה מקומו, ועוד לעילא נעשה אדם, הכא אתכלילו כל ספרין, לאינו יוד הה"א ואיזה ה"א לאינו עשר, וסלקין לחושבן אדם,